

процес. Одним з підходів до терапії пухлини є використання інгібіторів гліколізу і інгібіторів інших процесів, викликаних гіпоксією в метаболізмі пухлини. Показано, що інгібітори гліколізу, такі як 2-дезоксиглюкоза, зменшують утворення АТФ, активність Р-глікопротеїну і, завдяки цьому, посилюють протипухлинну дію відомих цитостатиків. Інший підхід пов'язаний з пошуком з'єднань, блокуючих протонні канали, що повинно перешкоджати виходу з клітини протонів, які утворюються при гліколізі, викликати падіння рН в пухлинних клітинах і їх загибель. Інгібітори піруватдегідрогенази "відмінюють" відключення тканинного дихання і в умовах низької концентрації O₂ в дихальному ланцюзі утворюються активні форми кисню, здатні викликати апоптоз. Інгібітори тканинного дихання такі як олигомицин, відокремлювачі дихання і фосфорилування у поєднанні з інгібіторами гліколізу посилюють протипухлинний ефект один одного.

Висновки. Аналіз літературних даних дозволяє зробити висновок, що пошуки препаратів, спрямованих на інгібірування різних процесів, що характеризують гіпоксію, може бути перспективним напрямом в створенні малотоксичних і ефективних методів в лікуванні раку.

ОБГРУНТУВАННЯ СКЛАДУ СУПОЗИТОРІЇВ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ АНОРЕКТАЛЬНОЇ ЗОНИ

Гербіна Н.А. Амим Ж.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

В останні десятиріччя відзначається суттєва тенденція до поширення захворювань аноректальної зони, які входять до десятки найбільш розповсюджених хвороб серед населення України та світу. Геморой, проктити, анальні тріщини – ці та інші патологічні явища спричиняють пацієнту не тільки фізичні страждання, але й глибокі моральні переживання.

Ця проблема набуває особливого значення, враховуючи той факт, що проктологічні розлади порушують якість життя пацієнта, а його підвищена сором'язливість не дозволяє вчасно звернутися за медичною допомогою і, як наслідок – виникнення небезпечних ускладнень.

Широке розповсюдження таких хвороб потребує достатнього насичення вітчизняного асортименту ліків ефективними та доступними лікарськими засобами, що дозволить уникнути прямого хірургічного втручання.

Головними клінічними ознаками цієї групи захворювань є ураження слизової оболонки прямої кишки різного ступеня тяжкості, яке супроводжується ознаками запалення, больовим синдромом, погіршенням місцевої мікроциркуляції.

Тому лікарські засоби для лікування цих хвороб повинні поєднувати в собі репаративну, протизапальну, гемостатичну та місцевоанестезувальну дії, що забезпечить комплексний вплив на всі ланки патологічного процесу та

дозволить найбільш якісно та ефективно провести раціональну фармакотерапію.

При виборі лікарських форм для профілактики та лікування даних захворювань найбільш раціональною, зручною при застосуванні та здатною забезпечувати максимальний терапевтичний ефект у місці ураження є форма супозиторіїв.

Враховуючи, що на фармацевтичному ринку України переважають в основному монокомпонентні лікарські засоби з однонаправленою фармакологічною дією, розробка комбінованих супозиторіїв є важливою проблемою сучасної фармації.

В останні роки різко зростає інтерес до застосування рослинних препаратів як монотерапії, а також у комплексі хімічними фармацевтичними препаратами, завдяки унікальним властивостям фітопрепаратів, що містять велику кількість біологічно активних речовин і, таким чином, мають більш широкий спектр фармакологічної дії ніж синтетичні засоби.

Крім того, безумовною перевагою фітопрепаратів є м'яка терапевтична дія, яка розвивається поступово, практично відсутність протипоказань та побічних проявів, низька токсичність, нездатність викликати звикання та можливість тривалого застосування у різних вікових категоріях.

Провівши аналіз літературних джерел, нашу увагу привернув екстракт герані, рослини, яка широко розповсюджена та здавна використовується у різних сферах медицини.

Хімічний склад герані представлений широким спектром біологічно активних речовин (БАР) різних класів, таких як фенологікозиди, флавоноїди, дубильні речовини, вітаміни (аскорбінову кислоту, вітамін К, каротиноїди), тритерпенові сапоніни, амінокислоти, ефірна олія, алкалоїди, вуглеводи.

Завдяки комплексу БАР герань володіє гемостатичними властивостями, що дозволяє використовувати її для зупинки кровотеч різної етіології (носові, кишкові, кровотечі порожнини рота тощо). Дана рослина являється сильним антисептиком, яка знімає всі запальні процеси в організмі. Крім того, володіє протизапальною, антимікробною дією.

Хвороби прямої кишки супроводжуються сильними больовими відчуттями, тому до складу супозиторіїв запропоновано вести місцевий анестетик – анестезин, який має високі анестезувальні властивості та низьку токсичність, що особливо важливо при ректальному шляху введення

Отже, поєднання екстракту герані та місцевого анестетику – анестезину, забезпечить полівалентну фармакологічну дію, а саме, протизапальну, гемостатичну, антимікробну, знеболювальну, а обрана супозиторна лікарська форма зручність застосування та ефективність лікування, що дозволить поповнити фармацевтичний ринок України доступними та безпечними лікарськими засобам для терапії захворювань аноректальної зони.